

Kapitel 6

Barnepigen Nelia

Ice fortæller

Hun skreg, men jeg var ligeglad. Jeg strammede snoren endnu mere. Jeg havde i smug, ved hjælp af magi, lagt en lille, tynd guldkæde rundt om barnepigens hals.

”Stop det, Ice!” skreg Fire, der havde sat sig op og holdte rundt om sin ankel. ”Stop det!”

Barnepigen greb om kæden og hendes hænder begyndte at gløde. Så smeltede kæden og hun tog en stor mundfuld luft.

”Du er meget kraftfuld, Ice,” gispede hun. ”Men du må ikke tage hende med hen til hendes moster. Det er hendes skyld at dronning Marian og kong Balian døde. Hun skal ikke tilbage til Ildlandet!”

”Hendes trone venter på hende, barnepige Nelia,” sagde jeg og lagde mærke til at hendes øjne blev store ved lyden af navnet.

”Det hedder jeg ikke ... mere,” sagde hun og stirrede på mig. ”Jeg hedder Eva Ebon i denne verden. Men hvem er du? Jeg kan ikke huske at der boede en Iselver i Ildlandet.”

Hun viste hvad jeg var, men hun havde jo boet hos hoffet og havde vel hørt historier om det uddøde folk, Iselverne nu var.

”Det gør der nu.”

”Hvordan kan det være at hun sendte dig af sted?” jeg kunne mærke afskyen i hendes stemme da hun sagde ’hun’.

”Det vil jeg ikke sige, så længe Fire er her,” sagde jeg og Nelia kom i tanke om Fire. Hun skyndte sig over til Fire.

”Skat, er du okay?” spurgte hun.

”Mor?” græd Fire. ”Passer alt det han passer?”

”Hvad er det der skulle passe?”

”At jeg er en prinsesse, og at min trone venter på mig i det der Ildland? At du ikke stammer fra jorden?”

”Det passer alt sammen, Fire. Du er en prinsesse.” sagde Nelia og pillede ved en af Fires ildfarvede totter. ”Du er allerede ved at få dit Ildelver udseende. Dit hår ligner ild, i forhold til alle de andre Ildelvers hår.”

”Mor, hvordan ser en Ildelver egentlig ud?” spurgte Fire.

”Vil du gerne se det?”

Fire nikkede.

”Du må hellere stille dig på afstand, Ice. Du skulle jo nødig smelte.”

Jeg stillede mig længere væk, hvem ved hvad der sker når en Ildelver forvandler sig tilbage, efter i ti år at have været i jordskikkelse.

En lille flamme voksede frem fra foden af Nelia og på et øjeblik omringede den hende. Da den forsvandt, stod en Ildelver med Nelias ansigtstræk, der hvor Nelia havde stået. Håret var rødt og øjne var rødbrune. De spidse ører stak gennem hendes hår.

Fire stirrede forfærdet på Nelia.

”Jah, sådan ser jeg ud. Og du ligner også noget i den retning. Du er allerede begyndt med forvandlingen det er dit hår et levende bevis på.”

”Hvornår kommer jeg til at ligne en som dig?”

”Det ved jeg ikke. Den dag du bruger alle dine kræfter.”

”Det håber jeg ikke sker. Jeg vil gerne havde min eksamen, uden at jeg har røde øjne, flammehår, og spidse ører.”

Jeg viste ikke hvad eksamen var, men det var lige meget hun kunne ikke komme med til det.

”Det kan du ikke. Du skal med tilbage til Ildlandet.”

”Hvem siger det?” råbte Fire.

”Så, så, Fire.” sagde Nelia. ”Lad mig nu se på din fod, den ser ud til at være brækket. Gider du gå, Ice?”

”Ja, ja.” svarede jeg og viftede med hånden. Så vendte jeg mig om mod trappen og begyndte at gå op ad den.

Gwalior.dk

Kapitel 7

Ices oplæring i teknologi

Fire fortæller

'Paris Hilton – Se hende stang stiv og med trusserne ned om anklerne!' læste jeg på forsiden af Kig Ind. Jeg smed det ned på bordet og satte mig hårdt ned på min yndlings stol, så den knirkede faretruende. Det havde den gjort i flere år og det skulle ikke undre mig at den en dag faldt sammen, mens jeg sad på den.

Jeg rejste mig igen og gik rundt i stuen.

Hvorfor holdte de mig uden for? Mor, Eva, Nelia eller hvad hun nu hed, var gået sammen med Ice, ind i kontoret, for at drøfte om jeg skulle til Ildlandet eller ej. Det var ret uretfærdig. Det var mit liv de snakkede om og så var jeg tilmed ikke inviteret med til at finde ud af min fremtid. Jeg kunne enten blive herhjemme og være den ensomme nørd Freya Icelda Regulus Ebon, eller jeg kunne tage til Ildlandet og blive den respekteret dronning Fire. Og hvis jeg var kommet med til deres møde, ville jeg ikke vide hvad jeg ville vælge, så det var på en måde godt at de valgte for mig.

Jeg tændte for fjernsynet og stillede om på Voice tv, hvor Jessica Smith iklædt i en middelalderkjole rendte rundt på en slagmark og ledte efter sin elskede, mens hun sang 'I cry for you'. Jeg sang lidt med. Det var min yndlings sang og jeg hørte den igen og igen. Mor sagde ikke noget imod at jeg stod i køkkenet, kontoret, toilettet, stuen, værelserne og sang meget højt med på sangen, hun nemlig syntes at jeg havde en pæn stemme, og det må jeg sige at det synes jeg også. Mine lærer

syntes det også og det var nok derfor at jeg kom med i skolekoret.

Døren åbnes, men jeg blev ved med at synge og danse frem og tilbage, selv efter at musikvideoen var væk og Chia med sangen 'Quand vous souriez à moi', som jeg ikke kunne finde ud af at synge, da den var på fransk.

"Du synger flot," sagde Ice og lænede sig op ad døren.

"Det ved jeg godt," sagde jeg og dansede til musikken og sang 'I cry for you', selvom den ikke passede til den sang der var der nu.

"Det passer da ikke sammen med hinanden. Melodien og sangen. Og hvad er det dog for et sprog du synger på?"

"Først jeg synger på engelsk. For det anden så elsker jeg den sang jeg synger lige nu. Jeg kan godt slukke fjernsynet og sætte cd'en på." sagde jeg og stoppede med at danse og synge.

"Det kan du da godt," sagde Ice utrolig usikker på hvad fjernsyn og cd'er var.

Jeg slukkede fjernsynet og tændte for stereoanlægget, cd'en var der i.

Jessicas stemme gik igennem stilheden:

"I was the beauty princess
You the handsome knight
It was love at first look
We was happy
But then the war came
And dad sent you out to fight

I cry for you..."

Sang jeg med, mens Ice bare stod og kiggede på steoanlægget og højtalerne der pumpede Jessicas stemme ud.

”Kom og dans med!” råbte jeg og rakte hænderne ud til ham, om jeg plejede at gøre når jeg ville danse med nogen. Ice trak sig øjeblikkelig væk, med sveden løbene ned af panden. ”Det er okay, hvis du hellere vil dans nogen meter væk fra mig.”

Jeg begyndte at danse og Ice prøvede at lave nogen af mine bevægelser efter, hvilket gjorde at han faldt ned på halen. Jeg grinede.

Ice kom hurtigt op og begyndte at danse, faktisk ret godt.

”Du er god til det!” råbte jeg, for at overdøve musikken.

”Det ved jeg godt! Du danser også godt” sagde han, mens en ny sang begyndte. Det var ’A magical night’, som jeg også kunne udenad.

”Jeg har også øvet mig meget! Jeg går til rytmisk gymnastik, karate, sang og svømning, og danser der ud over meget til musik. Så mine muskler er ret gode!”

”Så sang giver gode muskler?”

”Ja, så kan jeg bedre synge med til musikken og jeg kan snakke meget og råbe højt!”

Ice grinede. Det var første gang jeg så ham gøre det.

”Hvad med dig. Du må da have den smidighed et eller andet sted fra?”

”Jeg kæmper med svær og har lært mig at kravle ind på smalle steder så jeg ikke smelter, hvis der kommer en Ildelver alt for tæt på.”

”Okay.”

”Freya, gider du lige skrue ned for musikken, jeg vil sige noget til dig,” råbte mor over musikken.

Jeg skruede ned.

”Hvad er det?”

”Det kan være at Ice har fortalt dig det, du har trods alt været sammen herinde med ham i ti minutter.” Det havde jeg helt glemmt. Ice havde jo snakket med mor. Jeg havde helt glemmt det, fordi jeg havde haft travlt med at danse og synge.

”Hvad har i så besluttet?” spurgte jeg, ret nervøs. Skulle jeg fortsætte med at leve på Jorden som nørd eller leve i Ildlandet og være dronning?

”Ser du, Freya. Da Ice kom hertil havde han strenge ordrer med. Ikke nok med at han skulle hente dig, så skulle han også dræbe mig.”

”Hvad?!”

”Men Ice er gået med til kun at tage dig med til Ildlandet og sige at han har dræbt mig. Jeg vil blive ved med at leve her.”

”Men så skal jeg jo rejse?”

”Ja, men der venter eventyr på dig. Det er en fantastisk verden ligesom de bøger om Harry Potter, du læser.”

”Det er Harry Potter, mor.”

”Nå, så siger vi det. Men jeg skulle ikke havde taget dig væk fra dit land, du og jeg hører nemlig ikke til her. Så du tager af sted til Ildlandet og jeg bliver her.”

”Hvad vil der egentlig ske, når jeg forsvinder her fra Jorden?”

”Så vil Eva Ebon ikke have noget barn. Ingen vil kunne huske dig. Alle spor om dig er fjernet, men jeg vil altid huske dig.”

”Og hvad med mine ting?”

”Nogen af dem kan du tage med dig, og resten bliver her. Du kan altid hente dem en dag.”

”Ice, har I egentlig elektricitet i Ildlandet?”

”Elicitet?”

”Det har I vidst ikke,” sagde jeg. Jeg havde ellers håbet at jeg en dag kunne hente min computer, tv og stereoanlæg. Men så kunne jeg i det mindste tage min diskman med og så lige en hel del batterier.

”Hvornår skal vi så af sted?” sagde jeg og gennemgik en liste over ting jeg skulle have med i hovedet.

”Din moster sagde hurtigst muligt, men hvad med i morgen?” svarede Ice

”Fint med mig,” sagde mor.

”Det er okay.”

”Hvad med at jeg bestiller pizza?” sagde mor.

”Mor, Inga spurgte om vi ville spise kinesisk med dem i aften. Men jeg vil ikke. Ice gør os bare pinlig berørt over hans spisemåde, og jeg vil heller have pizza den sidste aften, jeg er her på Jorden.”

”Okay, Freya. Skal det være den selvvanlige pizza? Nummer elleve? Og hvad med dig Ice, hvad vil du have? Du kan vel godt spise varmt mad?”

”Jeg har faktisk aldrig prøvet det, men jeg vil gerne smage det pizza. Så den må gerne være varm.”

”Hvilken en vil du så have?” sagde mor og rakte ham et menu kort, fra det bedste pizzeria.

Ice stirrede en del på det. Han kunne vist ikke læse det.

”Kan du ikke læse?”

”Jo, men denne skrift er meget speciel.”

”Hvis du ikke kan læse det, hvordan kan det være at du kan forstå hvad vi siger? Vi snakker jo dansk!”

”Ganske enkelt! Når elvere er i nærheden af hinanden, snakker de elvisk.”

”Sejt!” udbrød jeg. Jeg kunne tale et andet sprog bare fordi jeg var sammen med en elver. ”Skal jeg læse høj for dig?”

En halv time senere (Ice havde svært ved at beslutte sig og der var omkring tredve slags pizza på menukortet) kom pizzaerne.

Ice skovlede maden i sig, på trods af at pizzaen var varm. Og han begyndte at beklage sig over at han i sytten år ikke havde spist varm mad, når han nu godt kunne det. Men som mor på pegede, så kunne Ildelvere jo drikke.

Senere om aften spillede vi ludo og trods at Ice var nybegynder, vandt han over os to gange.

”Jeg må sige at du imponerer mig, Ice,” sagde jeg, mens jeg gjorde sofaen klar til at han kunne sove på den. ”Du kender intet til denne verden, men på seks timer har du lært utrolig mange ting om min verden.”

”Ja, det er meget flot,” sagde Ice og smilte til mig, fra min yndlings stol. Jeg blev forstenet. Selv om han havde smilt flere gange i løbet af dagen, var det nu først jeg lagde mærke til hvor flot han var, det havde været ret svært at se da han var alvorlig.

”Så er din seng klar. Skal jeg fortæller dig hvordan man bruger den? Først skifter man tøj, man sover jo ikke i det tøj man går i. Så løfter du dynen, lægger dig ned og trækker dynen op over dig. Hvis det bliver for varmt kan du smide dynen. Her er dit nattøj,” sagde jeg og lagde en lang T-shirt frem. ”Skal jeg også fortæller hvordan man tager den på?” ”Jeg kan godt finde ud af det hele,” snerrede Ice og rejste sig op.

”Undskyld, hr. Suresen,” sagde jeg opgivende. En stor del af hans hjerte var vist koldt.

”Gå, så.” sagde Ice og trak skjorten af, så man kunne se hans veltrænede bryst og mave.

”Okay, Okay!”

”Vent lidt, Fire!”

”Hvad er der?” sagde jeg og stirrede på ham. Han holdte stadig T-shirten i hænderne. ”Skal du have hjælp til at tage T-shirten på?”

”Nej. Men fortæl mig hvad det der ’okay’ betyder. Du siger det så tit.”

”Okay, der betyder ... det betyder. Det er et ord og det står for ja og javel. Det syntes jeg hvert fald.”

”Okay,” sagde Ice.

Jeg smilte og gik hen mod døren. Jeg stoppede i døråbningen.

”Godnat, Ice,” sagde jeg.

”Godnat, Fire,” svarede han og trak T-shirten over hovedet og vendte sig op for at trække bukserne ned.

Jeg gik min vej og da jeg stoppede på trappen, kunne jeg se Ice slukke lyset ind i stuen, en af de ting han havde lært i dag. Jeg smilte for mig selv og gik op ad trappen.

Kapitel 8

Prøv at smelte Ice!

Ice fortæller

Alt summede omkring mig. Det måtte være de apparater, der larmede så meget. Det var utroligt at jeg overhovedet fik sovet noget. Jeg kunne høre hvordan de andre var ved at vågne. En maskine larmede ude i køkkenet. Det var vist den maskine, der kunne lave vand om til noget brun væske, som ikke smagte særlig godt.

”Godmorgen, Ice,” lød Fires stemme og jeg tvang mig selv til at åbne øjne. Jeg lukkede dem straks igen.

Fire stod foran mig, i meget små bukser der gik næsten helt op til der hvor benene startede og så havde hun en ærmeløs bluse på. Sådan gik man ikke klædt i Ildlandet.

”Hvad er der Ice?” spurgte Fire.

”Plejer du at gå i sådan noget?” spurgte jeg.

”Mener du mit tøj?”

”Ja.”

”Kun når jeg sover. Er der noget galt med det?” spurgte hun og pludselig knipsede hun med fingrene. ”Du er ikke vant til sådan er syn eller hva’?”

Jeg nikkede.

”Hvad så med i går aftes? Der viste du mave til mig og jeg lukkede squ ikke øjnene! Hvis du synes at dette er slemt så skal du ikke se de andre piger i min klasse. De sover i undertøj selv om vinteren! Det er måske derfor de er så meget syge. Nå, nej. De pjækker jo bare. But anyway! Ice se at stå op og kom ud at få noget at spise! Vi skal jo af sted til Ildlandet i dag!”

Jeg kunne gå hende ud, og jeg åbnede øjne.

”Du Ice?”

”Ja?” sagde jeg og gned mine øjne.

”Det var vel ikke på grund af min krop at du lukkede øjne? Er mine lår for tykke? Har jeg deller?” der var en smule sarkasme i hendes stemme. ”Min krop er vel ikke pisse grim?”

”Nej, nej. Det er bare dit tøj.” Din krop er helt perfekt og flot, fortsatte jeg inde i mit hoved.

”Okay, men kom nu ud og spis din morgen mad.”

Da jeg kom ud i køkkenet, sad Fire på en stol i tøjet endnu. Jeg gad ikke at vende blikket væk, for det havde været ret pinligt at hun have hånet mig med at jeg ikke turde se på hende.

Da jeg satte mig foran hende kunne jeg ikke undgå at bemærke hendes flotte skuldre og hele hendes krop. Den var en smule maskulin, men som han havde sagt i går lavede hun meget sport. Hendes hår var faktisk ret langt, i går havde det været i en hestehale, men nu kunne jeg se at det gik hende til livet og de ildfarvede hårtotter gik flot igennem hendes postejbrune hår. De grønne øjne stirrede ned på det brød, hun var i gang med at smøre noget brunt på. hendes hud havde fået et gyldent skær og det skulle ikke undre mig, hvis ørerne var blevet en smule spidse.

”Nå, nu kan du sagtens kigge på piger, hva’?” lød det hånligt fra Fire, idet hun kiggede op på mig.

”Ja, jeg var nød til at se hvor smuk du er,” sagde jeg henkastet.

”Hvad sagde du?” sagde Fire højt; min smigre havde ramt hende som et spyd.

”Jeg sagde bare at du var flot!”

”Det mener du ikke! Du driller mig! Men husk på Ice, du er af is og jeg er af ild.”

”Og hvad så?” sagde jeg sarkastisk. ”Du kan ikke nogen trylleformularer.”

”Og hvad så?” sagde Fire og kastede sig over bordet.

Jeg byggede hurtigt en mur af is foran mig og hun ramte den, med et brag.

”Fire og Ice!” råbte Nelia fra kontoret ovenpå. ”Lad vær med at larme, jeg snakker i telefon!”

Vi var ligeglade, lige nu. Pludselig kunne jeg mærke noget varme i nærheden af mine ben. Fire havde lænet sig bagover og havde strakt sit ene ben fremad mod mig. Jeg lavede hurtigt en ismur under bordet, så Fires fod stødte imod den.

”Pokkers!” hviskede hun og rakte sig over bordet igen. ”Jeg skal nok få ram på dig, Ice! Jeg skal bare vide hvordan.”

”Prøv bare, men lige nu kan du ikke slå min magi!”

Fire satte sig op på bordet i skrædderstilling, lige mellem tallerkner, glas og maden. Hun rakte en hånd ud og rørte ved isen, med lukkede øjne. Pludselig begyndte det at ryge og isen begyndte at smelte, ret hurtigt. Jeg trak mig tilbage. Meget snart ville hun være igennem. Der var faktisk ret hurtigt at hun kunne finde ud af sådan noget. Især efter at hun først opdagede sine kræfter i går.

Jeg skyndte mig at fjerne isen nedenunder bordet, så jeg kunne smutte ud, når hun havde smeltet sig igennem isen.

Hurtigt smeltede det væk og der kom en hul på størrelse med hendes hånd. Fire lagde begge hænder ved siden af og smeltede videre, bare hurtigere nu også selvom det var med to hænder. Og lige pludselig var der så stort et hul at hun kunne komme igennem. Hun stak forkroppen ind og rakte ud efter mig. Jeg smuttede hurtigt ind under bordet, og lod isen smelte. Det

smeltede is faldt ned i hovedet på Fire, mens jeg var helt i sikkerhed.

”Hvad forgår der her?” Nelia var kommet ned og stirrede på os. Vi måtte sikkert have set fjollede ud. Der var vand over det hele, Fire lå hen over bordet, drivvåd og jeg lå under bordet på vej ud ved den anden side.

”Vi leger, prøv at smelte Ice!” sagde Fire og prøvede at gribe efter mig under bordet, med det resultat at Fire faldt ned på stolene og videre ned under bordet hvor jeg lå. Jeg frøs øjeblikkeligt fast til stedet. Fires hoved lå ikke særlig langt fra mit lår, men utrolig nok var det ikke særligt varmt.

Fire begyndte at grine over mig ansigt og smittede mig med sin befriende latter.

Kapitel 9

Gennem portalen

Ice fortæller

"Undskyld mig, Ice," sagde Fire hånligt og viftede med den frie hånd mod en stor bygning, den anden brugte hun til at holde en stor kasse med hjul og håndtag. Det var de mest 'nødvendige' ting til turen til Ildlandet, havde hun sagt. Jeg havde set hendes liste over ting hun skulle have med. Den havde været ret langt. Hun ville have taget alle tingene med, hvis jeg ikke havde fortalt hende at det ikke var det bedste, for hun skulle selv slæbe på det.

"Hvad?" sagde jeg irriteret.

"Hvordan har du tænkt dig at vi skal komme ind i skolens gymnastiksal om lørdagen?"

"Meget enkelt!" svarede jeg og rørte ved låsen.

"Du vil vel ikke bryde ind?" spurgte Nelia.

"Det er vi nød til," sagde jeg og der lød et klik fra låsen. "Så er der åbent!"

Jeg førte ad ned af en gang og standsede foran en dør og låste den op på samme måde.

"Ice, er du klar over at det er pigernes omklædningsrum?" spurgte Fire.

"Nå, så var det derfor der var så mange piger herind da jeg kom. De blev helt hysteriske. Nu jeg tænker over det kunne jeg høre rislende vand."

"For helvede, Ice! Ikke nok med at du kom ind i pigernes omklædnings rum, så gør du det mens de er i bad!"

"Det var derfor de skreg, som besatte," svarede jeg. "Men i det mindste er der ikke nogen derinde nu."

”Jeg heldigvis,” fnyste Fire, det med pigerne tog hun vist ret alvorligt.

Jeg førte ind i omklædningsrummet og hen til en lukket dør.

”Er portalen derinde?” spurgte Fire.

Jeg nikkede.

”Var der en ældre dame derinde da du kom?”

”Nej, jeg var alene derinde. Jeg har også lagt en magisk lås på, så kun jeg kan åbne den. Man kan jo ikke have at folk bare til en tur til Ildlandet. Ildelverne vil dræbe dem. De havner jo på slottet.” sagde jeg, og lagde for tredje gang min hånd på låsen og koncentrerede mig. Sveden piblede frem på min pande, det var trods alt en meget magisk og speciel lås. Endelig sagde den ’klik’ og jeg åbnede døren.

Rummet var lille og indeholdte et bad og en bæk. Midt i luften svævede en lille lilla cirkel, med en diameter på ti cm.

”Er det portalen? Den er godt nok lille! Jeg kan ikke komme igennem den.”

”Freya, den skal først gøres større,” sagde Nelia.

”Okay,” svarede Fire og sagde så til mig. ”Hvad venter du på? Få dog lavt den større!”

”Ja, ja,” mumlede jeg og koncentrerede mig atter. Hurtigt blev cirklen større og mere lyslilla. Til sidst var den en meter i diameter og havde en hvid og lyslilla farve.

Fire fløjtede.

”Vi har ikke så meget tid. Porten kan kun være åben i minimum fem minutter. Gør jeres afsked hurtigt.”

Jeg gik ud af rummet og lod Nelia og Fire, tage afsked med hinanden. Da jeg kom tilbage et par minutter senere, stod Nelia og holdte om Fire, der græd stille.

”Det er tid,” sagde jeg og Fire trak sig ud af Nelias favn og nikkede, mens hun med bagsiden af sin frie hånd tørrede sine kinder; den anden holdte om en stor rulle pergament, som hun hurtigt puttede i sin bagage.

Portalen begyndte at trække sig sammen og trække sig ud.

”Fire, vi må skynde os!” skyndte jeg på hende.

”Farvel, mor!” sagde Fire, omfavnede sin mor og stillede sig foran portalen, med sine ting. Jeg tog dem hurtigt og smed dem igennem portalen.

”Skynd dig Fire! Jeg kommer bagefter!”

Fire tog en dyb indånding og gik igennem portalen.

Jeg skulle til at gå igennem, da Nelia begyndte at snakke.

”Pas godt på hende, Ice.”

”Det skal jeg nok,” lovede jeg.

”Og, Ice. Pas på med hvem du betror dig til og stoler på. Det kan være at de vil forråde dig.”

”Det skal jeg huske. Men jeg må hellere se at komme igennem, Fire venter på mig,” sagde jeg og gik igennem portalen.

Kapitel 10

En jagtet Ildelver

Fire fortæller

Portalen blev dyb lilla og jeg nåede lige at træde til side, så Ice ikke stødte ind i mig. Han landede med et brag på min kuffert og trillede videre ned i mudderet. Det så helt komisk ud.

Han rejste sig hurtigt op og kiggede rundt omkring, meget forbløffet, og jeg opdagede at han heller ikke opdagede hvad vi lavede her.

”Hvis dette er mit slot,” sagde jeg, meget hånligt. ”Så mind mig om at så snart jeg er blevet kronet skal have fat i et hold gartnere. De skal fjerne hele skoven ind i mit slot!”

Selvom det jeg sagde ikke passede, kunne jeg ikke lade vær med at sige det. enhver kunne se at dette ikke var et slot, men en skov. Portalen havde ført os ind i en skov, med store grønne træer og masser af mudder.

”Dette er ikke dit slot!” hvæssede Ice og fjernede med magi al mudderet fra hans krop. Jeg stirrede et øjeblik på ham. Gid jeg kunne gøre sådan noget, jeg havde mudder i håret og kroppen, min smarte jakke og busker, var smurt ind i det.

Ice fangede mit blik og sagde muggent: ”Du skal bare koncentrere dig og tænke på at dit tøj er uden mudder.”

Jeg lukkede øjne og koncentrere mig. Da jeg endelig åbnede øjne var mudderet væk, men det var Ice også.

”Ice?!” råbte jeg højt og drejede et par omgange rundt. ”ICE!”

En gren knirkede omme bag mig, og jeg vendte mig om. Der var ingen. Mine ører opfangede en lyd og jeg drejede rundt. En

eller flere hev i noget tyndt og holdte det tilbage. Jeg begyndte at blive bange.

”Ice, lad nu vær! Det var en joke før! En joke! Det er ikke noget du skal være sur over. Jeg undskylder!”

Intet svar.

”ICE!”

Og så pludselig, gav mange hænder slip på noget og det for frem mod mig. Jeg gispede. Omkring et dusin pile kom hen mod mig, med høj fart. Jeg rakte hænderne frem og lukkede øjne højt i. Om lidt ville pilene ramme mig. Om lidt ville jeg dø. Jeg gjorde mig klar til min død.

Men den kom ikke. overrasket åbnede jeg øjne og opdagede at jeg uden at have tænkt over det, havde lavt et skjold af levende ild.

Bag flammerne kunne jeg se nogle mennesker kigge overrasket på mig. Nej. Det var ikke mennesker, men elvere. Jeg lavede et lille hul i skjoldet og kiggede ud.

Elverne havde en bleggrøn hud og hår der havde forskellige nuancer af grøn, hvor deres spidse elver ører stak op. De var iklædt sådan noget tøj som Ice havde. Jeg viste ikke hvad for en elver race de tilhørte, men jeg gættede på at det var en der tilhørte naturen, en Naturelver, men Ice og mor havde aldrig fortalt mig om dem.

En pil kom susende og fløj igennem hullet; jeg nåede lige at trække mig væk i tide.

Elverne kom nærmere, og jeg opdagede at mit skjold kun beskyttede mig foran, de andre sider var bare. Jeg måtte tænke hurtigt hvis jeg ville overleve.

Elverne sendte pile efter mig, men de brændte op når de ramte skjoldet.

Mens de trak pilene, fjernede jeg skjoldet og satte i en spurter ind i skoven. Jeg kunne høre dem komme efter mig, og jeg satte farten endnu mere op. Pilene susede om ørerne på mig, og pludselig ramte en af pilene det yderste af mit ben, og ramte derefter et træ. Det gjorde ondt når jeg løb, men jeg tog smerten i mig.

Det tyndede ud i træerne og da jeg havnede ned ved en sø, vendte jeg mig om og løftede min arm. Elverne samlede sig i et halvmåne omkring mig.

Jeg begyndte at koncentrere mig om det jeg gerne ville have skulle ske.

Mens jeg stirrede ondt på elverne voksede en mur af ild sig omkring mig i en halvmåne, og afskærede mig fra elverne. Jeg hoppede hurtigt ud i vandet og begyndte at svømme væk, så hurtigt jeg kunne. Ildmuren forsvandt oppe ved elverne, og de råbte forundret over at jeg, en Ildelver, kunne svømme, på trods at jeg var af ild.

Den største af dem alle, råbte rundt omkring og alle løftede deres buer op i 120 grader og gav slip på deres pile. De susede med stor fart og begyndte at gå nedad der hvor jeg trådte vande. Jeg skreg. Nu var det ude med mig.